

КНИГА ЕЗДРИ.

¹ Першого року Кира, царя Перського, — щоб справдилось слово Господне, через Еремїїні уста, — розбудив Господь дух Кира, царя Перського, й він звелїв оповістити по всьому своєму царстві словом і письмом:

² Так говорить Кир, царь Перський: Господь, Бог небесний, дав мені всі царства на землі, й звелїв мені збудувати йому дім в Єрусалимі, що в Юдеї.

³ Хто є зпоміж вас з усього народу його, — нехай буде Бог його з ним — і нехай йде в Єрусалим, що в Юдеї, і буде дім Господа, Бога Ізрайлевого, того Бога, що в Єрусалимі.

⁴ А всі ті, що зістались, по всіх місцях, де б хто ні жив, нехай допоможуть йому осадники того місця сріблом і золотом, і инчим добром та товаром, жертвуючи по добрій волі на дом Божій, що в Єрусалимі!

⁵ І знялись голови над поколіннями Юдиними та Беняминівими, й сьвященники й левіти, кожний, в кому Бог розбудив дух його, щоб йти будувати дом Господень, що в Єрусалимі.

⁶ І всі їх сусіди допомагали їм срібними посудинами, золотом і инчим добром і товаром, та дорогими речами окрім усяких добровільних дарів на храм.

⁷ І царь Кир виніс посуд дому Господнього, що Набуходонозор забрав був з Єрусалиму та зложив в домі свого бога, —

⁸ І виніс його Кир, царь Перський, рукою Митридата скарбника; а сей, перелічивши, здав його Шешбазарові, князеві Юдейському.

9 І ось число їх: блюд золотих трийцятеро, блюд срібних тисяча, ножів дваїцять девять;

10 Чаш золотих трийцять, чаш срібних інших чотириста десять, других посудин тисяча.

11 Усіх посудин, золотих та срібних, пять тисяч чотириста: Усе це взяв із собою Шешбазар, як одсилено виселенців із Вавилону в Єрусалим.

2

1 Оце сини краю з виселених бранців, що їх Набуходонозор, царь Вавилонський, одвів був у Вавилон, повернувші в Єрусалим та Юдею, кожний в своє місто, —

2 Прийшовші з Зоровавелем, Ісусом, Неемією, Сараєм, Реелаєм, Мардохеєм, Білшаном, Мисфаром, Бигваем, Рехумом, Бааном. Число людей народу Ізрайлевого:

3 Синів Пароша дві тисячі сто сімдесять два;

4 Синів Сафатії триста сімдесять два;

5 Синів Араха сімсот сімдесять пять;

6 Синів Пахат-Моава, з синів Ісуса та Йоаба, дві тисячі вісімсот дванайцять;

7 Синів Елама тисяча двісті пятьдесять чотири;

8 Синів Заттуя девятьсот сорок пять;

9 Синів Закхая сімсот шістьдесять;

10 Синів Банія шістьсот сорок два;

11 Синів Бебая шістьсот дваїцять три;

12 Синів Азгада тисяча двісті дваїцять два;

13 Синів Адоникама шістьсот шістьдесять шість;

14 Синів Бігбая дві тисячі пятьдесять шість;

15 Синів Адина чотириста пятьдесять чотири;

16 Синів Атера, з дому Езекії, девятьдесять вісім;

17 Синів Безая триста дваїцять три;

18 Синів Йори сто дванайцять;

- 19 Синів Хашума двісті двацять три;
- 20 Синів Гиббара дев'яност п'ять;
- 21 Що родом з Бетлеєму, — сто двацять три;
- 22 Мужів з Нетофи п'яност шість;
- 23 Мужів з Анатота сто двацять вісім;
- 24 Що родом з Азмавета, сорок два;
- 25 Що родом з Кирият-Яриму, Кефири та Беероту, сімсот сорок три;
- 26 Що родом з Рами та Геви, шістьсот двацять один;
- 27 Мужів з Михмаса сто двацять два;
- 28 Мужів з Бетеля та Гая двісті двацять три;
- 29 Що родом з Нево, п'яност два;
- 30 Що родом з Магбиша, сто п'яност шість;
- 31 Синів другого Елама тисяча двісті п'яност чотири;
- 32 Синів Хирама триста двацять;
- 33 Що родом з Лидди, Хадида та Оно, сімсот двацять п'ять;
- 34 Що родом з Ерихону, триста сорок п'ять;
- 35 Що родом з Сенаї, три тисячі шістьсот трицять;
- 36 Сьвященників: синів Едаї, з дому Ісусового, дев'яност сімдесять три;
- 37 Синів Іммера тисяча п'яност два;
- 38 Синів Пашхура тисяча двісті сорок сім;
- 39 Синів Харима тисяча сімнадцять;
- 40 Левітів: синів Ісуса та Кадмуїла, з Годавіїніх синів, сімдесять чотири;
- 41 Сьпівців: синів Асафа сто двацять вісім;
- 42 Синів воротарів: сини Шаллума, сини Атерові, сини Тилмонові, сини Аккувові, сини Хатітині, сини Шоваєві, — всього сто трицять дев'ять.

43 Нетинеїв: сини Зихи, сини Хасуфи, сини Таббаота,

44 Сини Кероса, сини Сіяги, сини Фадона,

45 Сини Лебани, сини Хагаби, сини Аккува,

46 Сини Хагава, сини Шамлая, сини Ханана,

47 Сини Гіддела, сини Гахара, сини Реаї,

48 Сини Резина, сини Некоди, сини Газзама,

49 Сини Уззи, сини Песеаха, сини Бесая,

50 Сини Асни, сини Меунима, сини Нефисима,

51 Сини Бакбука, сини Хакуфи, сини Хархура,

52 Сини Базлута, сини Мехіди, сини Харші,

53 Сини Баркоса, сини Сісри, сини Тамаха,

54 Сини Незіяха, сини Хатифи,

55 Сини слуг Соломонових: сини Сотая, сини Гассоферета, сини Феруди,

56 Сини Яали, сини Даркона, сини Гіддела,

57 Сини Сефатії, сини Хаттила, сини Похерета з Газзебаїма, сини Амія,

58 Усього — нетинеїв і синів слуг Соломонових триста девятьдесять два.

59 А оце ті, що вийшли з Телмелаха, Тел-харші, Херуб-Аддан-Іммера, та що не могли сказати про своє покоління й про своє плем'я — чи вони від Ізраїля:

60 Сини Делаї, сини Товії, сини Некоди, шістьсот п'ятьдесять два.

61 А з синів священницьких: сини Хабаї, сини Гаккоза, сини Берзеллія, що взяв жінку з дочок Берзеллія, Галаадія, й став зватись їх іменем.

62 Вони шукали свого родовідного запису, та не знайшлося його, та через те вилучено їх від священства.

63 І Тиршата сказав їм, щоб вони не їли від великих святощів, доки не настане священник із урімом і туммімом.

64 Усієї громади загалом було сорок дві тисячі триста шістьдесятъ душ,

65 Окрім слуг їх та служебок їх, а тих було сім тисяч триста трийцять сім, а між ними сьпівців та сьпівачок двісті.

66 Коней в їх — сімсот трийцять шість; мулів у них двісті сорок пять;

67 Верблюдів у їх чотириста трийцять пять; ослів шість тисяч сімсот двацять.

68 Декотрі з голов над поколіннями, прийшовши до дому Господнього, що в Єрусалимі, жертвували доброхіть на дім Божий, щоб наново поставити його на основах його.

69 По своїй змозі дали вони до скарбівні на веденне роботи шістьдесятъ одну тисячу драхм золота і пять тисяч мін срібла*, та сто сьвященницьких риз.

70 І стали жити сьвященники й левіти, й народ і сьпівці, й воротарі, і нетинеї в своїх містах, і ввесь Ізраїль по своїх містах.

3

1 Як настав сьомий місяць, і Ізраїлеві сини вже були в містах, тоді зібрався народ, як один чоловік, в Єрусалимі.

2 І встав Ісус, син Йоседеків, і брати його, сьвященники, й Зоробабель, син Салатиїлів, та брати його, й построїли вони жертівник Богові Ізраїлевому, щоб приносити на йому всепалення, як написано в законі Мойсея, чоловіка Божого.

3 І поставили жертівник на основі його, бо вони боялись народів чужоземніх; і почали приносити на йому всепалення Господеві, всепалення поранішні й вечірні.

---

* 2:69 Міна мала в собі 60 секлів, а одинь секел 4 драхми.

4 І справили празник кучок, як написано, з щоденним всепаленням в наказаному числі, після постанови на кожний день.

5 І потім приносили всепалення повсячасне, нового місяця й на всі сьвята, присьвячені Господеві, й доброхітні приноси Господеві від кожного, хто був щирий.

6 Від першого таки дня сьомого місяця почали приносити всепалення Господеві. А під храм Господень не були ще основи заложені.

7 І стали видавати срібло камянотесам і теслям, і харч і напої й оливу Сидонцям та Тирійцям, щоб приставляли кедрину з Ливану морем у Яфу, по дозволу Кира, царя Перського.

8 Другого року після свого приходу до дому Божого в Єрусалим, другого місяця, Зоробабель Салатіїленко, та Ісус Йоседекієнко, та другі брати їх, сьвященники й левіти, й усі прибувші з полону в Єрусалим, зробили початок і поставили левітів від двадцяти років і старших до нагляду за роботою дому Господнього.

9 І стали Ісус, його сини й брати його; Кадміїл і сини його та сини Юдині, як одна душа, до догляду за виконавцями робіт коло дому Божого, а так само й сини Хенададові, та сини їх і брати їх, левіти.

10 Як же мулярі заложили храм Господній, тоді поставили сьвященників в їх ризах з трубами, а левітів, синів Асафових, з кимвалами, щоб славити Господа по постанові Давида, царя Ізрайлевого.

11 І почали вони навперемінки сьпівати: „Хваліть“ та „Оповідайте про Господа, бо добрий, бо віковічняя ласка його до Ізраїля“; і весь народ кричав грімким голосом, прославляючи Господа за те, що заложено дом Господень.

¹² Одначе багато зпоміж сьвященників та левітів і голов у поколіннях, дідів, що бачили давнійший храм, плакали голосно при закладах сього храму в їх очах, але багато й викликувало з радощів дуже голосно.

¹³ Та народ не міг розібрати криків радісних і голосіння народнього, бо народ викликував голосно, й голос чути було далеко.

4

¹ І почули вороги Юдині та Беняминові, що повернувші з полону будують храм Господеві, Богові Ізрайлевому;

² І прийшли до Зоробабеля і до голов над поколіннями та й сказали їм: Будемо й ми будувати з вами, бо, як ви, так і ми звертаємось до Бога вашого й приносимо йому жертви від часів Асардана, царя Сирийського, що перевів нас сюди.

³ І відказав їм Зоробабель та Ісус і інші голови поколінь Ізраїльських: Не будувати вам вкупі з нами дому Богові нашому; ми самі будувати мемо дом Господеві, Богові Ізрайлевому, як звелів нам царь Кир, царь Перський.

⁴ І почав народ того краю здержувати руки народу Юдейського та перепиняти його в будованні;

⁵ І підкуповували проти їх порадників, щоб у ніщо обернути задумане ними діло — через увесь час життя Кира, царя Перського, аж до царювання Дарія, Перського царя.

⁶ А за царювання Агасвера, на початку його царювання, написали обвину на осадників Юдеї та Єрусалиму.

⁷ За часів Артаксеркса писали Бишлам, Митридат, Табим й інші їх товариші до Артаксеркса, царя

Перського. А листи були писані Сирийськими буквами й Сирийською мовою.

⁸ Рехум, радник, та Шимшай, писар, писали один лист проти Єрусалиму до царя Артаксеркса такий:

⁹ Радник Рехум і писар Шимшай, та інші їх товариші, — Динеї та Афарсатхеї, Тарпелеї, Апарси, Арехяни, Вавилонці, Сусанці, Даги, Еламитці,

¹⁰ Та інші народи, що їх попереसेляв Аснафар (Сеннахирим), великий та славний, і осадив в Самарійських містах і по інших містах за рікою, й інче таке.

¹¹ А оце випис з листу, що послали до його: Цареві Артаксерксові — слуги твої, люде, що живуть за рікою, бажають здоровля;

¹² Нехай буде відомо цареві, що Юдеї, котрі вийшли від тебе, прийшли до нас в Єрусалим, будують се непокірливе та недобре місто, й мури виводять і підвалини їх вже полагодили.

¹³ Нех ай же буде відомо цареві, що, як се місто буде збудоване й мури будуть поновлені, то вони не будуть давати ні податків, ні чиншу, ні граничної оплати, і нанесуть царському скарбові шкоду.

¹⁴ Коли ж ми їмо сіль від царського двору, й не можемо дивитись на шкоду цареві, то й посилаємо доносини до царя.

¹⁵ Нехай пошукають в літописній книзі батьків твоїх, а знайдеш в тій літописі, й довідаєшся, що се місто — місто бурливе й шкідливе для царів та країв, і що воно одпадало з давніх-давен, за що се місто й спустошено.

¹⁶ Через се ми сповіщаємо цареві, що коли се місто буде добудоване й мури його докінчені, то після того не буде в тебе держави за рікою.

¹⁷ Царь послав відповідь радникові Рехумові й писареві Шимшаєві, й інчим їх товаришам, що жили

в Самарії та по інших містах на заріччі: „Мир“ й таке інше.

18 Листи, що ви прислали до мене, виразно прочитано передо мною;

19 А від мене дано приказ, — і шукали, й знайшли, що се місто з давніх-давен піднімалось на царів, і бували в йому ворохобнечі та повстання,

20 І що в Єрусалимі були царі могуті й володіючі над усім заріччям, і давано їм податки, чинш й гряничну оплату.

21 Тим то дайте приказ, щоб сї люде перестали робити, та щоб се місто не будувалось, доки від мене буде даний приказ.

22 І будьте обережні, щоб не зробити в сьому якого недогляду. Навіщо попускати, щоб збільшувалось зло на шкоду царям?

23 Як тільки сей лист від царя Артаксеркса прочитали перед Рехумом та писарем Шимшаєм й їх товаришами, пійшли вони, не гаючись, в Єрусалим до Юдеїв, і спинили сильною озброєною рукою їх роботу.

24 Тоді спинилась робота при домі Божому, що в Єрусалимі, і сей спин тягся до другого року царювання Дарія, царя Перського.

5

1 Але пророк Аггей та пророк Захарія, внук Адди, говорили Юдеям, що були в Юдеї та в Єрусалимі, пророцькі речі іменем Бога Ізрайлевого.

2 Тоді встали Зоробабель, син Салатіїлів, та Ісус, син Йоседеків, і почали будувати дім Божий в Єрусалимі, а з ними пророки Божі, що їх піддержували.

³ В той час прийшли до їх Татнай, князь зарічний, і Шетар-Бознай, і їх товариші, й сказали їм: Хто дав вам дозвіл будувати дім сей і доробляти ці мури?

⁴ Тоді ми сказали їм імення тих людей, що дали почин до сього будування.

⁵ Але й око Бога їх було над тими, що старшували над Юдеями, й вони не боронили їм, доки не відослали справи до Дарія, й доки не прийшов присуд в сьому ділі.

⁶ Оце зміст письма, що його послав Татнай, зарічний начальник області, та Шетар-Бознай з своїми товаришами — Афарсахеями, що за рікою (Евфратом), до царя Дарія.

⁷ В листі, що вони послали до його, ось що було написано: Дарієві цареві — всякий мир!

⁸ Нехай буде відомо цареві, що ми ходили в Юдейську країну, до дому Бога великого; і будують його з великого каменя, й деревню вкладають в стіни, і робота ся робиться швидко, й з поспіхом йде в їх руках.

⁹ Тоді ми спитали в тіх старшин і сказали їм так: Хто дав вам дозвіл будувати дім сей й дороблювати сі мури?

¹⁰ А окрім того ми спитали в їх про їх імення, щоб дати знати тобі й написати імення тих людей, котрі в їх передують.

¹¹ А вони відповіли нам такими словами: Ми слуги Бога неба й землі, а будуємо дім, що був збудований багато років переднійше, — і великий царь в Ізраїлі будував його й скінчив його.

¹² Та як наші батьки розгнівали Бога небесного, віддав він їх в руку Навуходонозора, царя Вавилонського, Халдейця; а він зруйнував сей дім, і виселив народ у Вавилон.

¹³ Але першого року Кироваго, царя Вавилонського, дав царь Кир дозвіл збудувати сей дім Божий;

¹⁴ Та й посуд дому Божого, золотий і срібний, що виніс Навуходонозор із храму Єрусалимського та відніс у храм Вавилонський, — виніс царь Кир із храму Вавилонського, й віддав його Шешбазарові, що його настановив начальником області,

¹⁵ І сказав йому: Візьми сей посуд, пійди та віднеси його в храм Єрусалимський, і нехай будують дім Божий на свойму місці.

¹⁶ Тоді той Шешбазар прийшов, заложив дом Божий в Єрусалимі; і від того часу й досі будують його, та ще не скінчили.

¹⁷ І так, коли царева воля, нехай пошукають в домі царських книгозборів, там у Вавилоні, чи справді царь Кир дав дозвіл будувати сей дім Божий в Єрусалимі, а царську волю про се нехай пришлють до нас.

6

¹ Тоді дав царь Дарій приказ, і шукали в Вавилоні в книгоскладі, в домі, де складали царські скарби.

² І знайшли в Екбатані, в палаті, що в країні Мидії, один звій, а в йому написано так: Про память:

³ Першого року царя Кира дав царь Кир приказ про дом Божий в Єрусалимі: Нехай будують дім на тому місці, де приносять жертви, й нехай заложать тривкі основи під його; ввершину він на шістьдесять локот, а завширшки на шістьдесять локот;

⁴ Рядів з великого каміння три, а з дерева один ряд; кошти же нехай видають з царського дому.

⁵ Та й посуд дому Божого, золотий і срібний, що Навуходонозор виніс із храму Єрусалимського та відніс у Вавилон, нехай вернеться і пійде в храм

Ерусалимський, кожний на місце своє, і нехай буде зложений в домі Божому.

⁶ І так, Татнаю, зарічний начальнику країни, й Шетар-Бознаю, з вашими товаришами, Афарсахеями, що за рікою, уступітесь звідтіля.

⁷ Не спиняйте роботи при сьому домі Божому; нехай князь Юдейський та Юдейські старшини будують сей дім Божий на його місці.

⁸ Ще ж дається від мене приказ про те, в чому ви маєте допомагати тим старшинам Юдейським при будуванні того дому Божого, а то: з майна царського з зарічаних поборів — зараз беріть і давайте тим людям, щоб робота не ставала;

⁹ І скільки потрібно — чи телят, чи баранів або ягнят до всепалення Богові небесному, так само пшениці, соли, вина й оливи, як скажуть сьвященники Ерусалимські, нехай буде видавано їм день-у-день без гаяння,

¹⁰ Щоб вони приносили жертву милу Богові небесному й молились за житте царя та синів його.

¹¹ Від мене ж дається приказ, що коли який чоловік змінить сю постанову, то буде вийняте бервено з хати його, й буде він піднятий та прибитий цвяхами до його, а його хата буде за те розвалена.

¹² І Бог, що його імення там пробуває, нехай скине кожного царя й народ, що простягнув би руку свою, щоб змінити се на шкоду сього дому Божого в Ерусалимі. Я, Дарій, дав сей приказ; нехай буде він пильно виконуваний.

¹³ Тоді Татнай, зарічний начальник країни, Шетар-Бознай й їх товариші так дійсно робили, як звелів царь Дарій.

¹⁴ А старшини Юдейські будували щасливо дальше, як віщував Аггей пророк та Захарія, син Адди. І

збудували вони й скінчили по волі Бога Ізрайлевого й по волі Кира, й Дарія, й Артаксеркса, царів Перських.

15 І скінчили сей дім на третій день місяця Адара, шостого року царювання царя Дарія.

16 І справили сини Ізрайлеві, сьвященники й левіти, й інші повернувші з полону посьвященне сього дому Божого з radoщами.

17 А при посьвященні сього дому Божого принесли: сто волів, двісті баранів, чотириста ягнят та дванайцять козлят на жертву за гріх за всього Ізраїля, по числу поколінь Ізрайлевих.

18 І понастановляли сьвященників по їх відділах і левітів по їх чергах на службу Божу в Єрусалимі, як написано в книзі Мойсейовій.

19 І справили повернувші з полону паску чотирнайцятото дня першого місяця;

20 Бо обчистились сьвященники й левіти, — усі до одного були вони чисті; й позарізували великодні ягнята для всіх, повернувших з полону, для своїх братів сьвященників і для себе.

21 І їли сини Ізрайлеві, повернувші з переселення, й усі, що до їх попереходили від погані краєвих народів, щоб обертатись до Господа, Бога Ізрайлевого.

22 І справляли сьвято опрісноків сім день в radoщах, бо Господь звеселив їх і навернув до їх серце царя Ассирийського, щоб скріпити їх руки до будовання дому Господа, Бога Ізрайлевого.

7

1 Після сих подій, за царювання Артаксеркса, царя Перського, Езра, син Сераїн, сина Азарії, сина Хелкії,

2 Сина Шаллума, сина Садока, сина Ахитува,

3 Сина Амарії, сина Азарії, сина Мерайота,

4 Сина Зерахії, сина Уззія, сина Буккія,

⁵ Сина Авишуя, сина Пинееса, сина Елеазара, сина Аарона, — первосвященника, —

⁶ Сей Ездра вийшов з Вавилону. Він був письменник, тямущий в законі Мойсейовому, що його дав Господь, Бог Ізраїлів. І дав йому царь усе, чого він забажав, бо рука Господа, Бога його, була над ним.

⁷ Пійшли ж із ним до Єрусалиму й декотрі з синів Ізраїлевих, і з священників, і левітів, і співців, і воротарів, і нетинеїв — сьомого року царя Артаксеркса.

⁸ І прийшов він у Єрусалим пятого місяця, — сьомого ж року царя.

⁹ Бо першого дня першого місяця був початок виходу з Вавилону, й першого дня пятого місяця прийшов він у Єрусалим, — бо добродійна рука Бога його була над ним;

¹⁰ Бо Ездра звернув серце своє на те, щоб виучувати закон Господній і виконувати його, й навчати в Ізраїлі закону й правди.

¹¹ А оце зміст письма, що його дав царь Артаксеркс Ездрі, священникові й письменникові, що навчав слів заповідей Господніх і законів його в Ізраїлі:

¹² Артаксеркс, царь над царями, Ездрі священникові, вчителеві закону Бога небесного, велико вченому, й так дальше.

¹³ Від мене дано наказ, щоб в царстві мойму кожний зпоміж народу Ізраїлевого й з священників його та левітів, хто бажає йти до Єрусалиму, йшов з тобою.

¹⁴ Бо ти посланий від царя й сімох дорадників його, щоб навідати Юдею й Єрусалим в законі Бога твого, що є в руці твоїй,

¹⁵ І щоб приставити срібло та золото, що царь і дорадники його пожертвували Богові Ізраїлевому,

що його пробуток в Єрусалимі,

16 І все срібло та золото, яке ти збереш по усій країні Вавилонській, разом із добровільними дарами від народу й священників, що пожертвують на дім Бога свого, що в Єрусалимі;

17 То ж накупи зараз за сі гроші волів, баранів, ягнят і хлібних приносів до їх, і ливних жертв до їх, і принеси їх на жертвник дому Бога вашого в Єрусалимі.

18 І що ти й брати твої поміркуєте зробити з лишнього срібла та золота, те по волі Бога вашого робіть.

19 І посуд, що тобі даний до служби в домі Бога твого, постав перед Богом Єрусалимським.

20 А инше потрібне до дому Бога твого, що ти завважаєш потрібним, давай з дому царських скарбів.

21 А від мене, царя Артаксеркса, дається приказ усім скарбівничим, що за рікою: Усе, чого вимагати ме в вас Ездра, священник і вчитель закону Бога небесного, зараз давайте:

22 Срібла до сотні талантів, пшениці до ста корців, і вина до ста вадер, а таки до ста вадер оливи, соли же без указання скількості.

23 Усе, що звелів Бог небесний, має робитись пильно для дому Бога небесного, (глядіть, щоб часом хто не простяг руки на дім Бога небесного,) щоб не було гніву його на царство, царя та синів його.

24 І нехай буде відомо вам, щоб ні на кого з священників або левітів, сьпівців, воротарів, нетинеїв і прислуги при сьому домі Божому не накладати ні податків, ні чиншу, ні грянничної оплати.

25 А ти, Ездра, по премудрости Бога твого, що в твоїй руці, настанови урядників і суддів, щоб вони судили весь народ за рікою, — усіх що знають закони

Бога твого, а хто не знає, тих учіть.

²⁶ А хто не буде певнити закону Бога твого й царевому закону, над тим нехай без гаяння роблять суд, чи то на кару смертю, чи на вигнання, чи на кару грошеву, або на запертте в тюрму.

²⁷ Слава Господеві, Богові отців наших, вложившому в серце цареві, щоб прикрасити дом Господній, що в Єрусалимі,

²⁸ І прихилившому до мене ласку царя й дорадників його, й усіх могучих князів царевих! І я набрав духа, бо рука Господа, Бога мого, була надо мною, й я зібрав передових ув Ізраїлі, щоб пійшли зо мною.

8

¹ І оце голови в поколіннях і родовід тих, що вийшли зо мною з Вавилону за царювання царя Артаксеркса:

² З синів Пинеесових — Герсон; із синів Ітамарових — Даниїл; із синів Давидових — Хаттуш;

³ З синів Шеханії, з синів Пароша — Захарія, а з ним по рододівному списові сто пятьдесять душ мужого полу;

⁴ З синів Пахат-Моава, Елеегенай, син Зерахії, а з ним двісті душ мужого полу;

⁵ З синів (Затоя) Шеханія — син Яхазіїлів, а з ним триста душ мужого полу;

⁶ З синів Адина, Евед Йонатаненко, а з ним пятьдесять душ мужого полу;

⁷ З синів Елама, Ешаїя Аталієнко, а з ним сімдесять душ мужого полу;

⁸ З синів Сафатії, Зевадія Михайленко, а з ним вісімдесять душ мужого полу;

⁹ З синів Йоаба, Обадія Ехієленко, а з ним двісті вісімнайцять душ мужого полу;

10 З синів (Баанія), Шеломит Йосифієнко, а з ним сто шістьдесять душ мужого полу;

11 З синів Бебая, Захарія Беваєнко, а з ним двацять вісім душ мужого полу;

12 З синів Азгада, Йоханан Гаккатаненко, а з ним сто десять душ мужого полу;

13 З синів Адоникама останок, а се їх імення: Елифелет, Егел і Шемаія, а з ними шістьдесять душ мужого полу;

14 З синів Бигвая, Утай та Заббуд, а з ними сімдесять душ мужого полу.

15 Я зібрав їх коло ріки, що вливається в Агаву, й там простояли ми три дні, а як я переглянув народ та священників, то з синів Левії не знайшов там нікого.

16 І послав я покликати Еліезера, Арієла, Шемаю і Елнатана, й Ярива, Елнатана, й Натана, і Захарію, й Мешуллама — головних, і Йохрива та Елнатана — вчених;

17 І дав їм наказ до Іддо, старшини в твердині Касифії, й вложив їм в уста, що говорити до Іуддо й братів його, нетинеїв в місцевості Касифії, щоб вони привели до нас послужників для дому Бога нашого.

18 І привели вони до нас, бо добродійна рука Бога нашого була над нами, чоловіка розумного, з синів Малхія, сина Левіїного, сина Ізрайлевого, се б то Шеревію, й синів його, й братів його, вісімнадцять душ;

19 І Хашавію, а з ним Ешаю з синів Мераріїних, і братів його, й синів їх — двацять;

20 А з нетинеїв, що їх призначив був Давид та князі його до послуги левітам, двісті дванадцять нетинеїв; усі вони названі по іменнях.

21 І оповістив там піст коло ріки Агави, щоб нам впокоритись перед лицем Бога нашого, та просити в його щасливої дороги для себе й наших дітей, та для

усього нашого добутку;

²² Бо мені було сором сором прохати в царя війська та кінноти для нашого захисту від ворога в дорозі, ми бо, говорячи з царем, сказали: рука нашого Бога є найліпша для всіх, хто його шукає, а його сила й гнів його на всіх, хто його покидає!

²³ Так то ми постили й просили Бога нашого про се, й він почув нас.

²⁴ І виділив я з старших сьвященників дванайцять: Шеревію, Хашавію, а з ними десять із братів їх,

²⁵ І зважив їм срібло й золото й посуд, — усе пожертвоване на дім Бога нашого, що пожертвував царь та дорадники його, й князі його, та всі Ізраїлитяне, що там були.

²⁶ І віддав їм до рук вагою: срібла шістьсот п'ятьдесят талантів, а срібного посуду на сто талантів: золота ж сто талантів,

²⁷ А золотих чаш двайцять по тисячу драхм, і дві посудині з кращої блискучої міді, дорогої як золото.

²⁸ І сказав я їм: ви сьвяті Господеві й посуд сьвятий, і срібло та золото — добровільна жертва Господеві, Богові батьків ваших;

²⁹ Будьте же обачні й стережіть се, доки не здасте на вагу начальникам між сьвященниками та левітами й головам в поколіннях Ізраїлевих в Єрусалимі, в скарбівню дому Господнього.

³⁰ І забрали сьвященники та левіти зважене срібло і золото та посуд, щоб нести в Єрусалим у дом Бога нашого.

³¹ І рушили ми від ріки Агави дванайцятого дня першого місяця, щоб йти в Єрусалим, а рука Бога нашого була над нами і спасала нас від руки ворога й тих, що засідали на нас в дорозі.

³² І прийшли ми в Єрусалим, і перебули там три дні.

³³ Четвертого ж дня здали ми під вагу срібло й золото й посуд в дім Бога нашого до рук Меремотові Урієнкові, сьвященникові, а з ним Елеазарові Пинеесенкові, а з ним Йозабадові, синові Ісусовому, і Ноадії Виннуєнкові, левітам,

³⁴ Усе під лік та під вагу. І записано все зважене в той таки час.

³⁵ Бранці же, що прийшли з полону, принесли на всепаленне Богові Ізрайлевому дванайцять назимків за всього Ізраїля, девятьдесять шість баранів, сімдесять сім ягнят та дванайцять козлів на жертву за гріх — усе це на всепаленне Господеві.

³⁶ І передали царський приказ царським сатрапам* і зарічанським начальникам країни, а сі пошанували народ і дім Божий.

9

¹ Як усе це було скінчено, приступили до мене старшини й сказали: Народ Ізраїлів, і сьвященники, й левіти не відділились від народів чужоземських із їх гидотами: від Канааніїв, Геттіїв, Ферезіїв, Евузіїв, Аммоніїв, Моабіїв, Египтіїв та Аморіїв,

² Бо побрали дочок їх за себе й за синів своїх, і змішалось насінне сьвяте з чужородніми народами, а при тому рука що найвидатнійших й головнійших була першою в сій беззаконності.

³ Почувши се слово, розпанахав я мою спідню й верхню одежу й рвав волоссе на моїй голові та на бороді моїй, і седів смутний.

⁴ Тоді зібрались до мене всі, що боялись слова Бога Ізрайлевого задля провини переселенців, я ж седів засумований до вечерньої жертви.

---

* **8:36** Намісникам.

⁵ А в часі вечерньої жертви встав я з місця мого сумовання, й в розідраній спідній і верхній одежі впав на коліна мої, й зняв мої руки до Господа, Бога мого,

⁶ І промовив: Боже мій! я соромлюсь і боюсь здійняти лице моє до тебе, Боже мій, бо беззаконності наші уросли висше голов наших, а провина наша уросла до небес.

⁷ Від часів батьків наших ми в великих провинах аж по сей день, і за беззаконня наші бували віддавані ми, й царі наші й святищенники наші в руки царів чужоземських, і під меч, і в полонь і на грабежі, й на осоромленне, як воно й по сей день.

⁸ А тепер на короткий час подано нам помилування від Господа, Бога нашого, що зісталась із нас сяка-така частина, і що дав нам осістись на місці святині його, й прояснив наші очі Бог наш, та дав нам трохи ожити в неволі нашій.

⁹ Ми невольники, та й в нашій неволі не покинув нас Бог наш. І прихилив він до нас ласку царів Перських, щоб дали нам ожити, здвигнути дом Бога нашого й відбудувати його з руїн його, та й дали нам захист в Юдеї і в Єрусалимі.

¹⁰ А тепер що нам сказати, Боже наш, після сього? Ми бо покинули заповіді твої,

¹¹ Що ти дав через слуг твоїх пророків, кажучи: земля, куди ви йдете, щоб запанувати в їй — се земля нечиста; вона опоганена гидотою чужородніх народів, їх поганею, якою вони сповнили її від кінця до кінця в нечисті своїй.

¹² Через се не видавайте ваших дочок за сивів їх, а дочок їх не беріть за синів ваших, і не шукайте мира з ними й добра їх по вік, щоб вам укріпитись і споживати добро землі тої та передати її в спадщину сином вашим на віки.

¹³ А після всього, що впало на нас за погані вчинки наші й за великі провини наші — хоч ти, Боже наш,

пожалував нас не по мірі беззаконностей наших і дав нам таке спасення, —

14 Невже ж ми будемо знов порушувати заповіді твої та ріднитись із сими препоганими народами? Чи ж ти не розгніваєшся на нас, так щоб аж викоренити (нас), щоб не осталося ні людини й не було ратунку?

15 Господи, Боже Ізраїлів! праведний еси ти. Бо ми зісталися цілі по сей день; і оце ми й з беззаконностями нашими перед лицем твоїм, хоч після того нам неслід би стояти перед лицем твоїм!

10

1 Коли Ездра так молився й сповідався, плачучи й припадаючи ниць перед домом Божим, зійшлася до його дуже велика громада Ізраїлитян, чоловіків і жінок та дітей, бо й народ дуже плакав.

2 І промовив Шеханія Ехіїленко, з синів Еламових, і сказав до Ездри: Ми провинилися перед Богом нашим, що побрали за себе чужородніх жінок у народів краєвих, але ще є надія для Ізраїля в сьому ділі;

3 Постановім тепер завіт з Богом нашим, що за радою мого добродія й тих, що шанують заповіді Бога нашого, ми відпустимо всіх жінок і дітей, народжених із них, щоб було по закону!

4 Встань, бо се до тебе належить, а ми з тобою. Успокойся й роби!

5 І встав Ездра й звелів старшинам над сьвященниками, з левітами й всім Ізраїлем поклястись, що вони так зроблять. І вони поклялись.

6 І встав Ездра й пішов від дому Божого в господу Йоханана Еліяшивенка, й прийшов туди. Не їв він хліба й не пив води, бо впав в тугу через провину переселенців.

7 І оповістили по Юдеї й по Єрусалимі всім бувшим в полоні, щоб зібрались в Єрусалим,

8 А хто б не прийшов через три дні, то присудом старшин та начальників буде наложений проклін на все майно його, а він сам буде вилучений від громади бранців.

9 І зібрались за три дні в Єрусалим усі осадники Юдеї та землі Беняминової. А було се девятого місяця, двацятото дня місяця. І седів увесь народ на майдані коло дому Божого, й дрожав так задля сієї справи як і від дощу.

10 І встав съвященник Ездра й промовив до їх: Ви провинились, побравши собі жінок чужоплемінних, і через те збільшили провину Ізраїля.

11 Так покайтесь тепер перед Господом, Богом батьків ваших, і вволіть його волю, й відлучітесь від народів краєвих і від чужородніх жінок.

12 І відповів увесь збір і сказав голосно: Як ти сказав, так і зробимо.

13 Але народу багато, й пора дощова та годі стояти на улиці. Та й сього діла не на один день і не на два, бо нас багато нагрішило в сьому ділі.

14 Нехай наші старшини заступлять місце усієї громади, й усі в наших містах, що взяли за себе чужородніх жінок, нехай приходять сюди в назначений час, а з ними старшини з кожного міста й судді його, доки не відвернеться від нас палаючий гнів Бога нашого за сю річ.

15 Тоді взялись за сю справу Йонатан Асаїленко й Яхзія Тиквенко, а Мешуллам та левіт Шавтай були їм помічниками.

16 І зробили так повернувші з полону: Відділено до сього съвященника Ездру, й голов у поколіннях, із кожного їх покоління, а всі вони названі по іменню.

І засіли вони, щоб розбірати се діло, першого дня десятого місяця.

17 І покінчили вони дослід про всіх чоловіків, що побрали чужородніх жінок, до першого дня першого місяця.

18 І знайшлись із сьвященницьких синів побравших жінок чужоплемінніх — із синів Ісуса Йоседекенка й його братів: Маасея, Елїезер, Ярив та Гедалїя;

19 І дали вони руки свої на те, що відправлять жінок своїх, та що за свою провину мають принести барана в жертву;

20 І з синів Іммерових: Хананїй та Зевадїя;

21 І з синів Харимових: Маасея, Елїя, Шемаїя, Ехіїл та Уззія;

22 І з синів Пашхурових: Еліоенай, Маасея, Ісмаїл, Натанайл, Йозавад, та Еласа;

23 А з левітів: Йозавад, Шимей та Келаїя (він же Клита), Патахія, Юда та Елїезер;

24 А з сьпівців: Елїяшив; а з воротарів: Шаллум, Телем та Урїй;

25 А з (прочих) Ізраїлїтян — із синів Парошових: Рамаїя, Іззія, Малхія, Міямин, Елеазар, Малхія та Беннїя;

26 І з синів Еламових: Маттанїя, Захарія, Ехіел, Авдїй, Іремот та Елїя;

27 І з синів Заттуних: Еліоенай, Елїяшив, Маттанїя, Іремот, Завад та Азиса;

28 І з синів Бевайових: Йоханан, Хананїя, Забвай та Атлай;

29 І з синів Ванїйових: Мешуллам, Маллух, Адая, Яшув, Шеал та Ерамот;

30 І з синів Пахат-Моавових: Адна, Хелал, Венаїя, Маасея, Маттанїя, Веселїїл, Биннуй та Манассїя;

31 І з синів Харимових: Елїезер, Ішшія, Малхія, Шемаїя, Симеон,

32 Бенямин, Маллух, Шемарія;

33 І з синів Хашумових: Матнай, Матата, Завад,
Елифелет, Еремай, Манассія та Шимей;

34 І з синів Банійових: Маадай, Амрам та Уел,

35 Бенаїя, Бидая, Келугій,

36 Банея, Меремот, Еліяшив,

37 Маттанія, Матнай, Яасай,

38 Ваній, Биннуй, Шимей,

39 Шелемія, Натан, Адаїя,

40 Махнаддай, Шашай, Шарай,

41 Азаріел, Шелеміягу, Шемарія,

42 Шаллум, Амарія та Йосиф;

43 І з синів Небових: Еїел, Маттатія, Завад, Зевина,
Яддай, Йоель та Бенаїя.

44 Усі ці взяли собі жінок чужоплемінніх, і декотрі
з сих жінок породили їм дітей.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358